

Thứ Bảy, 13-7-2024. Năm B
Saturday, July-13-2024. Year B
Tuần 14 Thường Niên

Is 6, 1-8 Isaiah 6:1-8
Này con đây...; xin sai con đi! (Is 6,8)

“God doesn’t call the qualified; he qualifies the called.” You’ve probably heard this expression before, and it carries plenty of biblical precedent. Many of our heroes and heroines of the faith certainly didn’t seem to have the proper résumé, but they still made a difference. We can think of Moses, Rebekah, Matthew, Mary Magdalene, and a lot more. Even Isaiah, whose calling we read about today, acknowledged that he was a “man of unclean lips” (6:5). All these individuals—ordinary people, some with checkered pasts—are proof that serving the Lord isn’t only about what we bring to the table; it’s about what God brings as well!

One “ordinary” individual is Blessed Carlos Manuel Rodríguez, who was born in Caguas, Puerto Rico, in 1918. He was a devout young man who had hoped to be a priest, but his poor health kept him from that path. Carlos still felt called to serve, so he studied on his own and became a high school catechist. His love for the Eucharist led him to translate much of the liturgy from Latin into Spanish so that everyday believers like himself could experience the Lord more fully at Mass. When he died of cancer at forty-four years old, he left behind discussion groups all across the island, where young people learn how to pray with the liturgy.

Like Isaiah, you may feel unworthy. Or like Carlos, you may be facing what seem like insurmountable obstacles. The Lord is well

“Chúa không gọi những người đủ tiêu chuẩn; vì họ hội đủ điều kiện được kêu gọi.” Có lẽ bạn đã từng nghe cách diễn đạt này trước đây và nó mang nhiều tiền lệ trong Kinh thánh. Nhiều anh hùng và nữ anh hùng đức tin của chúng ta chắc chắn dường như không có lý lịch phù hợp, nhưng họ vẫn tạo ra sự khác biệt. Chúng ta có thể nghĩ đến Moses, Rebekah, Matthew, Maria Magdalene, v.v. Ngay cả Isaia, người mà chúng ta đọc ngày nay về cách gọi của ông, cũng thừa nhận rằng ông là “người có môi ô uế” (6,5). Tất cả những cá nhân này - những người bình thường, một số có quá khứ khó khăn - là bằng chứng cho thấy việc phục vụ Chúa không chỉ là những gì chúng ta mang đến bàn ăn; mà còn là những gì Chúa mang đến!

Một cá nhân “bình thường” là Chân phước Carlos Manuel Rodríguez, sinh ra ở Caguas, Puerto Rico, vào năm 1918. Anh là một thanh niên sùng đạo và từng hy vọng trở thành linh mục, nhưng sức khỏe kém đã khiến anh không thể đi theo con đường đó. Carlos vẫn cảm thấy được kêu gọi phục vụ nên anh tự học và trở thành giáo lý viên trung học. Tình yêu dành cho Bí tích Thánh Thể đã khiến anh dịch phần lớn phụng vụ từ tiếng Latinh sang tiếng Tây Ban Nha để những tín hữu hàng ngày như anh có thể trải nghiệm Chúa một cách trọn vẹn hơn trong Thánh lễ. Khi qua đời vì bệnh ung thư ở tuổi 44, anh đã bỏ lại tất cả các nhóm thảo luận khắp hòn đảo, nơi giới trẻ học cách cầu nguyện bằng phụng vụ.

Giống như Isaia, bạn có thể cảm thấy mình không xứng đáng. Hoặc giống như Carlos, bạn có thể phải đối mặt với những trở ngại tưởng chừng như không thể vượt qua. Chúa biết rõ những thử thách này, nhưng dù sao thì Ngài

aware of these challenges, but he wants you anyway. He has work for you to do, and he will guide you and empower you to do it. He has people for you to reach, and he is already preparing their hearts. Even if you feel limited by illness or a disability, even if you're behind prison bars, you can make a difference. Just keep praying Isaiah's prayer, "Here I am, Lord. Send me!" God always honors such a request. He will open doors for you and help you walk through them!

"Here I am, Lord. Send me!"

cũng muốn bạn. Ngài có công việc giao cho bạn làm, Ngài sẽ hướng dẫn và trao quyền cho bạn để làm việc đó. Ngài có những người để bạn tiếp cận và Ngài đã chuẩn bị sẵn trái tim cho họ. Ngay cả khi bạn cảm thấy bị giới hạn bởi bệnh tật hoặc khuyết tật, ngay cả khi bạn đang ở sau song sắt nhà tù, bạn vẫn có thể tạo nên sự khác biệt. Cứ tiếp tục cầu nguyện lời cầu nguyện của Isaia: "Lạy Chúa, con đây. Xin sai con đi!" Thiên Chúa luôn tôn trọng lời cầu xin như vậy. Ngài sẽ mở những cánh cửa cho bạn và giúp bạn bước qua chúng!

Lạy Chúa, này con đây. Xin sai con đi!

Mt 10, 24-33

Matthew 10:24-33

Môn đệ không hơn Thầy, nô lệ không hơn Chủ (Mt 10,24)

Most of us—probably even you!—don't like being told what to do. We resist even the idea of coming under someone's authority. We want to make our own rules. As a result, the idea that God is our master seems too rigid and harsh. It can make us think of him as someone who only sets rules and punishes wrongdoings.

But that's not who God is. We need to see him as he truly is—as a "master" whose authority we can trust and rely on (Matthew 10:24). Here are three of God's character traits that make it clear why we would want to make him the Lord of our lives.

First, if we believe that God is *all-loving and all-powerful*, we will discover a sense of freedom and relief. He is God, and we are not. That means we don't have to do everything perfectly. It also means that we don't have to fix everything and everyone around us. We can just try our best to serve him and the people around us, and then peacefully leave the rest in

Hầu hết chúng ta - có thể kể cả bạn! - Không thích được yêu cầu phải làm gì. Chúng ta chống lại ngay cả ý tưởng làm theo thẩm quyền của ai đó. Chúng ta muốn đưa ra các quy tắc của riêng mình. Kết quả là, ý tưởng rằng Thiên Chúa là Chủ của chúng ta dường như quá cứng nhắc và khắc nghiệt. Nó có thể khiến chúng ta nghĩ về Ngài như một người chỉ đặt ra các quy tắc và trừng phạt những hành vi sai trái.

Nhưng đó không phải là Thiên Chúa. Chúng ta cần nhìn thấy Ngài như thật - như một "người Thầy" có uy quyền mà chúng ta có thể tin cậy và dựa vào (Mt 10,24). Dưới đây là ba đặc điểm tính cách của Thiên Chúa giúp chúng ta hiểu rõ lý do tại sao chúng ta muốn tôn Ngài làm Chúa của cuộc đời mình.

Trước hết, nếu chúng ta tin rằng Thiên Chúa là *Đáng toàn ái và toàn năng*, chúng ta sẽ khám phá ra một cảm giác tự do và nhẹ nhõm. Ngài là Thiên Chúa, còn chúng ta thì không. Điều đó có nghĩa là chúng ta không cần phải làm mọi thứ một cách hoàn hảo. Điều đó cũng có nghĩa là chúng ta không phải sửa chữa mọi thứ và mọi người xung quanh chúng ta. Chúng ta chỉ

his hands.

Second, recognizing that God is the ultimate *source of all our blessings* can lead us to a position of gratitude and humility. We see how freely he has given us his gifts and graces, and that can move us to want to be just as generous to the people around us. In other words, it can move us, his “disciples,” to become like our “teacher” (Matthew 10:25).

Third, the more we understand that our heavenly Father is the *giver of mercy*, the easier it becomes to obey his challenging call to forgive “seventy-seven times” (Matthew 18:22). Humbly repenting and receiving his forgiveness can soften our hearts and help us follow our Master in the way of mercy.

Of course, we should try to be more like God—but we shouldn’t try to *be* God. That only leads to trouble and heartache. Instead, we should accept him as our loving Father and trust that he will take care of us. After all, he only wants what’s best for us.

“Father, you are perfect love and mercy. Lord, I give myself to you!”

có thể cố gắng hết sức để phục vụ Ngài và những người xung quanh, và sau đó yên tâm phó thác phần còn lại trong tay Ngài.

Thứ hai, nhận biết rằng Thiên Chúa là *nguồn mạch lớn lao của tất cả các phước lành* của chúng ta có thể đưa chúng ta đến vị trí của lòng biết ơn và sự khiêm nhường. Chúng ta thấy Ngài đã trao cho chúng ta những ân huệ và sự ân cần của mình một cách thoải mái như thế nào, và điều đó có thể khiến chúng ta muốn trở nên quảng đại như thế với những người xung quanh. Nói cách khác, nó có thể thúc đẩy chúng ta, những “môn đệ” của Ngài, trở nên giống như “Thầy” mình (Mt 10,25).

Thứ ba, chúng ta càng hiểu rằng Cha trên trời là *Đấng ban phát lòng thương xót*, thì chúng ta càng dễ dàng tuân theo lời kêu gọi đầy thách thức của Ngài là tha thứ “bảy mươi lần bảy” (Mt 18,22). Ân năn một cách khiêm nhường và nhận được sự tha thứ của Ngài có thể làm mềm lòng chúng ta và giúp chúng ta bước theo Thầy mình trên con đường thương xót.

Tất nhiên, chúng ta nên cố gắng giống Thiên Chúa hơn - nhưng chúng ta không nên cố gắng trở thành Thiên Chúa. Điều đó chỉ dẫn đến rắc rối và đau lòng. Thay vào đó, chúng ta nên chấp nhận Ngài là Cha yêu thương của mình và tin tưởng rằng Ngài sẽ chăm sóc chúng ta. Sau tất cả, Ngài chỉ muốn những gì tốt nhất cho chúng ta.

Lạy Cha, Cha là tình yêu và lòng thương xót hoàn hảo. Lạy Cha, con xin phó thác mình con cho Cha!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.